

خانم «ژانگ جیا جیا» شهروند چینی که تجربه پنج سال زندگی در تهران، تحصیل در دانشگاه تهران در رشته ایرانشناسی در مقطع کارشناسی ارشد، فعالیت کاری و سفر به شهرها و استان های مختلف ایران را دارد، از اهمیت نقش دیپلماسی عمومی در تقویت روابط راهبردی دو کشور می گوید.

این شهروند چینی آشنا به جامعه و فرهنگ ایران معتقد است دیپلماسی عمومی به عنوان نوعی تعامل و فعالیت دو سویه میان ملت ها، نقشی جدا از دیپلماسی بین دولت ها دارد هرچند که عملا، به عنوان بازویی موثر در مسیر تسهیل روابط رسمی میان دو دولت می تواند ایفای نقش کند.

به اعتقاد این ایرانشناس چینی، موضوع اصلی دیپلماسی عمومی، ارتباط میان مردم با مردم است و در شرایط کنونی باید گفت بخش قابل توجهی از فعالیت های حوزه دیپلماسی عمومی بین مردم ایران و چین، می تواند توسط آن دسته از ایرانیان که در چین، تحصیل، زندگی و یا کار می کنند و یا شهروندان چینی که در ایران سرگرم تحصیل، زندگی یا کار هستند، صورت گیرد.

"این قشر از افراد به واسطه شرایط کاری و اجتماعی، دسترسی ها و تماس هایی که با شهروندان طرف مقابل دارند، می تواند نقش بسیار موثرتر و سهم بیشتری در محقق ساختن اهداف تعریف شده در چارچوب دیپلماسی عمومی میان دوکشور داشته باشند و ظرفیت خوبی است که البته و به ویژه در شرایط کنونی به دلیل محدودیت های کرونایی، تعداد افرادی که این شرایط را داشته باشند، چندان قابل توجه نیست."

خانم ژانگ جیا جیا اعتقاد دارد با محقق شدن و پیشرفت طرح راهبردی "یک کمر بند، یک جاده" و با استمرار همکاری های عمیق و راهبردی میان دو کشور و با استفاده مطلوب از ابزارهای نوین

ارتباطی و اطلاع رسانی در عصر اینترنت، دیپلماسی عمومی بین ایران و چین آینده روشن تری خواهد داشت.

این کارشناس چینی آشنا و علاقمند به روابط ایران و چین، در خصوص راه هایی که می تواند به تقویت دیپلماسی عمومی میان دو ملت کمک کند، گفت: با توجه به تجربه پنج ساله زندگی در ایران و تحصیل در رشته ایرانشناسی، فکر می کنم بخشی از مردم عادی ایران عموماً سوء تفاهم هایی در باره چین دارند مخصوصاً زمانی که پای کیفیت کالاهای چینی و تفاهم نامه ۲۵ سال ایران و چین به میان می آید.

وی تاکید کرد: البته نباید نقش رسانه های بیگانه را در زمینه سازی چنین سوء تفاهم هایی نادیده گرفت؛ رسانه هایی که هدف ارائه تصویری مخدوش از چین در ایران و یا بالعکس را دنبال می کنند. این ایرانشناسی چینی اعتقاد دارد دلیل دیگر سوء تفاهم متقابل برخی از مردم دو کشور نسبت به یکدیگر را باید در نبود آگاهی کافی و ضعف در اعتماد متقابل میان دو ملت جویا شد.

"قبل از هر چیز، اعتقاد دارم که تقویت پل دوستی میان مردم ایران و چین، نیازمند تعاملات، همکاری ها و تماس های بیشتر و بیشتر در حوزه های غیردولتی میان دوکشور است.

جای خوشحالی است که ایران و چین هر دو به اهمیت این موضوع واقف هستند و همین که تعداد دانشگاه های ایران که رشته زبان چینی را دایر کرده اند و نیز تعداد دانشگاه چین که رشته زبان فارسی را ارائه می دهند، در حال افزایش است، خود یک نشانه مثبت در حرکت دو ملت در مسیر تقویت پیوندهای دوستی است."

خانم ژانگ جیاجیا در ادامه، به نقش غیرقابل انکار رسانه های دو کشور برای کمک به هدایت دیپلماسی عمومی در مسیر صحیح و رو به رشد اشاره کرد و افزود: نکته دیگر، ضرورت افزایش همکاری

میان رسانه های ایران و چین است و عمیقا اعتقاد دارم که افزایش و تقویت همکاری میان رسانه های دو کشور ، می تواند ابزاری بسیار خوبی برای اثرگذاری بر افکار عمومی دو طرف و ظرفیت بسیار بالایی برای تقویت ارتباطات میان مردم دو کشور باشد. همکاری های ایران و چین و روابط دوستان دو کشور باید از طریق خود دو کشور و دولت و با کمک رسانه های دو طرف در مسیر درست قرار گیرد و نباید به رسانه های بیگانه فضا داده شود تا قطار روابط دو کشور را از ریل درست منحرف کنند.

خانم ژانگ جیاجیا در ادامه این گفت و گو به برخی موانع موجود بر سر راه دوستی دو ملت ایران و چین اشاره کرد و گفت: فکرمی کنم موانعی در مسیر دوستی دو کشور وجود دارد. قبل از هر چیز، همکاری های اقتصادی و تجاری میان ایران و چین تحت تاثیر تحریم های تحمیل شده از جانب آمریکا علیه ایران قرار گرفته است.

وی افزود: این تحریم ها باعث کاهش اجباری اشتیاق شرکت های چینی به سرمایه گذاری در ایران شده است. معتقدم همکاری های دو کشور در حوزه های اقتصادی ، اساسا باعث بالا بردن انگلیزه های دوستی میان مردم دو کشور می شود. بنابراین دو کشور نیاز دارند تا مشترکا تمهیداتی برای تقویت همکاری های تجاری و اقتصادی و یافتن الگوها و کانال های جدیدی از همکاری با هدف کاهش تاثیر تحریم ها بر روابط دوجانبه اتخاذ کنند.

این ایران شناسی چینی در بخشی دیگر از این گفت و گو، درباره چرایی اهمیت و ضرورت تقویت دوستی بین مردم ایران و چین ، توضیح داد که تحکیم دوستی و تعامل میان مردم دو کشور را باید اساس و شالوده همکاری های راهبردی میان دو دولت و دو کشور دانست. ارتباط میان مردم دو کشور ریشه در تاریخ دارد و یک ضرورت است.

خانم ژانگ جیاجیا افزود: سابقه و تاریخ روابط ایران و چین به دو هزار سال قبل باز می‌گردد. مردم دو کشور در طول تاریخ همواره در تعامل بوده‌اند و همکاری‌های مستمر در حوزه‌های اقتصادی، فرهنگی و تبادلات فرهنگی داشته‌اند و نتایج و منافع متقابل خوبی را در این زمینه‌ها بدست آورده‌اند.

"در گذشته‌های دور، چینی‌ها و ایرانی‌ها بیشتر «ابریشم» و «سنگ‌یشم» با هم مبادله می‌کردند و تماس‌های زیادی بین مردم دو کشور وجود نداشت اما با گذشت زمان، ضرورت تعمیق تعامل و همکاری‌های میان مردم دو کشور بیشتر و بیشتر شد و هنوز هم این ضرورت به قوت خود باقی است."

به اعتقاد این کارشناس چینی، امروز منابع عظیم نفت و گاز ایران ارزش گرانبهایی برای مرتفع ساختن نیاز شدید چین به انرژی و مواد اولیه دارد و چین نیز می‌تواند در زمینه‌های مختلف از جمله صنایع گوناگون پاسخگوی نیازهای ایران باشد.

معنقدم همکاری و تعامل میان مردم دو کشور، می‌تواند نقش موتور محرک همکاری‌های راهبردی دوجانبه را ایفا کند و هرچه دوستی و تعامل میان مردم ایران چین تقویت شود، موتور محرک روابط راهبردی با قدرت و شتاب بیشتری حرکت خواهد کرد.